

O Ve Ben

– Tefik Turan · 13 Haziran 2012

"O ve BEN!.."

"O' ve Ben!" dedim, ancak; O' Yaradan, ben kulum.
Bir O'na , bir bana bak. O' Gâni, ben yoksulum!

"O' ve Ben!" diye yazdım; O' Yüce, O' sonsuzluk.
"O'dur, beni yaratan. O'nadır bu susuzluk!

"O' ve Ben!" dedim, hâşa; O' tapılan , ben tapan.
Akıl vermiştir başa. Şeytan'dır O'ndan kopan!

"O' ve Ben!" desem bile; O' Müstesna, O' Yüce.
Erişilmez, nâfile. O'ndaki Kutsal Güç'e!

"O' ve Ben!" der de, O'nun varlığını anarım.
Ezelidir ben O'nun âşkı ile yanarım!

"O' ve Ben!" derken dilim; O'na secde ederim.
Varlığına delilim; "Yaradan'ım; O!" derim.

"O' ve Ben!" dile gelmiş; O'nun aksidir benler;
Benler, O'na yönelmiş. O'na doğru dümenler!

"O ve Ben!" dediğimde, Kalbim; güm, güm atıyor.
Yardım dilediğimde. O', beni donatıyor!

Bu sonsuz özlem ile; ben , O'na el açarım.
"O, Mübarek Menzil'e.." izni ile uçarım!.

Ankara - 1993